

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
 Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyilttér minden sor 10 kr.

Sárosmegye megmagyarosítása.

(Befejező czikk.)

Hogy mire képes a lelkesülés, mennyire megcázolja az ugynevezett praktikus észjárásu embereket, kik képtelenek az idealizmus magasabb niveaujára emelkedni — ezt fényesen megmutatta az erdélyi közművelődési egyesület. Rövid pár nap alatt több mint 100 ezer forint lett aláírva s a gyűjtések tulajdonképen még csak most lesznek megindítva.

Ily fényes eredményről — még aránylagos eredményről — meggyőzően nem is álmodhatni. Nagyon sok itt a „praktikus“ (értsd közönyös) ember, kinek lelkesülése nem emelkedik a pénz-tárczáig.

De azért még sem szabad egyesületünknek ellankadnia. Ha nem is érheti el az erdélyi egyesülethez aránylagos eredményét; ha nem is terjesztheti ki magyarosító és kulturális működését az egész megyére — működésének szűkebb körben és kisebb határok közé szorítva is meg lesz vagy jobban monlvva meg lehetne az üdvös eredménye.

Az egyesületnek meg van, már szinte geografiailag kijelölve a működési vonal. Olyan községekben kell állitania az óvodákat, hol a népnél és mindenél nagyobb az intelligencia. Ilyenek azon községek, melyek a három megyei város között vagy közelében fekszenek s e három várossal folyton érintkeznek. Ezen községek a következők: Berzevicze, Héthárs, N.-Sáros, Siroka, Szinyeujfalu, Szinye, Soóvár, Szt.-Péter, Somos, Lemes, Budamér, Sebes, Kapi, Raszlavicza, Zboró, Girált.

Ezen községekben a nép intelligensebb, vagyonszemből s e községek mindegyike dominálja vidékét.

Ezeknek megmagyarosítására kell első sorban törekednünk.

Hogy milyen könnyen volnának e községek óvodák által megmagyarosíthatók, azt kiki tudja! Hiszen ismeretes tény, hogy tót népünk ninesen még panszlavisztikus velleitások által inficizálva s örül, ha fia magyarul, azaz az „urak“ nyelvén beszél.

E 16 község megmagyarosítaná a Tarcza, Szekeső és Tapoly völgyét.

Igen, de 16 óvodának felállitása és fenntartása rengeteg összegekbe kerül. Ez összeget az egyesület nem képes tagjaitól beszédni.

Első pillanatra legyőzhetlen nehézségek mutatkoznak, de ha a cél eléréséhez minden eszközzel hozzájárunk, az eredmény nem kivihetetlen.

Földbirtokosaink, lelkeszeink, tanítóinktól és megyei közönségünkől igen sok függ. Ha ezen faktorok vállvetve látnak e célhoz, az eredmény kétségtelen.

A fent elősorolt községek mindegyikében van egy óvodára alkalmas helyiség. Nem is valami rendkívüli áldozat, ha azt annak tulajdonosa bizonyos csekély bonifikáció mellett az óvodára átengedné.

Nines földbirtokosaink, lelkeszeink közül egy sem talán, kinek ne volna nagy befolyása a vele élő népre. Gyűjtsenek, ha krajczárunkint is, községekben az óvodákra s mozdítsák elő a magasatos célt.

Igen sokat tehetne a megye közönsége. Tudunkkal, a többi alapok között, van egy olyan is, mely a zeneengedélyekből alakult és folyton alakul s melynek ezéja az egyes községek magasabb szellemi érdekeinek leendő előmozdítása. Ezen összeg jelenleg meghaladja a 11 ezer forintot. Ezen összeggel 15—20 óvodát lehetne felállitani, illetve ugyanannyi községet megmagyarosítani s lehet-e a megye közönsége előtt ennél magasabb szellemi érdek? Igaz, hogy ezen alap az illető község alapja, de a nagy ezáll szemben nem kell-e eltűnni a parányi helyi érdeknek? Ez az összeg 15 községben kumulálva nem használ-e többet, mintha 200 község között felosztatik?

A fő, hogy az óvodák létesíttessenek, mert hiszen a közoktatási minisztérium kimondotta, hogy minden óvodát kész bizonyos összeggel és pedig évenként segélyezni.

Még egy!

Ne feledkezzünk meg hölgyeinkről sem. A magyar nők a legujabb időben — közéletünk legnagyobb kárára — ugyszólván mindannyiszor melóztetnek, midőn nagy érdekeinkről beszélünk.

Ennek nem volna szabad így maradnia.

A nők nemcsak arra valók, hogy a férfiak gyönyörűségére és szórakoztatására szolgáljanak, hanem hogy a férfiak erkölcsi és szellemi küzdelmeinek buzdító rugói is legyenek.

Karolják fel hölgyeink is nyelvünk ügyét, s ha képesek a vöröskereszt-egyletért lelkesülni s

nevezetes anyagi eredményeket felmutatni, ne nézzék közönyvel hazájuk legszentebb ügyét — nemzeti nyelvünk terjesztését sem.

A vöröskereszt-egylet egyesek sebeinek enyhítése, ápolása és gyógyítására van hivatva; a magyarosító kulturális egyesület egy nagy nemzeti sebnak behegesztésére törekszik.

Fogadjá be az egyesület a nőket is az igazgatóválasztmányba.

Minek tovább folytatni? Hiszen tény, hogy van mód, csak akarat kell hozzá s figyelemreméltó eredményeket lehetne elérni.

Az általunk megpendített s ezekhez hasonló eszközök együttes alkalmazása mellett, lehetetlen, hogy egyesületünk a nagyobb községekben ne arasson diadalt.

Tegyen magyarosító-egyletünk még egy kísérletet saját szűk hatáskörében, de kísértse meg ama nagyobb mozgalmat is, melyről második cikkünkben szólottunk, így vagy úgy, de csak jut valami eredményhez.

Hedry Bertalan.

Városi közgyűlés.

(Jelenik-Almássy István emlékezete. A löcsei tázkárosultak. A városi főorvos jelentése. Az Eperjes és Sebes közötti hid ügye. A legfontosabb határozat. Malomkibérlés. Csatornaügy. A közgyűlési tárgyalások niveauja.)

Rekkenő nyári melegben, nagy forróságban tartott meg f. hó 16-án az általunk is jelzett városi közgyűlés. Elnök a közgyűlést megnyitván, minden előtt szomorú kötelességének tartja bejelenteni, hogy Jelenik-Almássy István közügyeink egyik legfáradhatatlanabb és leglelkesebb bajnoka, a múlt hó vége felé elhalálozott. A közgyűlés a veszteség fölött érzett fájdalomnak kifejezést adva, az elhunyt érdemdús képviselő emlékeztetét jegyzőkönyvbe iktatja.

Bejeleníti továbbá a polgármester, hogy a löcsei nagy szerencsétlenség hírére a városi tanács a kárvalottak segélyezésére 50 frtnyi összeget szavazott meg és küldött át, egyszersmind pedig városzerte gyűjtést indított meg, mit a közgyűlés egyhangú helyesléssel vett tudomásul.

A városi főorvosnak a f. év második negyedére vonatkozó egészségügyi jelentésének felolvasása

kolte-e baját. Apja váltig tagadta, hogy valaha hasonló betegségben szenvedett volna, anyja pedig már nem élt. Mindent elkövettem, hogy kigyógyítsam ezt a szerzetreméltó ifjút, ki husz éves korában arról beszélt, hogy megöli magát, ha nem sikerül őt kigyógyítanom. Sikerült is baját enyhítenem. A gonosz rohamok, melyekben a földön hempergett és tajtékozó ajakkal üvöltött, gyéribben fordultak elő. Hat havi időzés után a svájci hegyek egészséges légkörében, távol az izgalomteljes fővárosi élettől, állapota olyan kecsesgató lett, hogy remélni mertem teljes gyógyulását.

Egy napon meglátogattam. Halvány volt és úgy mosolygott mint a félénk természetűek, kik arra készülnek, hogy szembe nézzenek a halállal.

— Dr., — mondá enyelgő hangon, — eljöttem öntől tudakolni, hogy és mint érzem magamat.

— Amint látom, kitünően!

— Biztos ön ebben dr.?

— De mennyire! Tán katonának akar föl-esapni?

— Azt nem, hanem meg akarok nősülni!

Megvallom, megijedtem e szavak hallatára. Nősülni! ez a lengő nádszál! Amennyire lehetséges volt, elpalástoltam megdöbbenésemet; hisz ez orvosi kötelességem.

— Kitünő gondolat! — szólottam, kissé erőltetett nevetéssel.

— Bizonyos ön abban, hogy az olyan kitünő gondolat részemről?

A szegény fiu égő tekintettel vizsgálta arcomat. Éreztem, hogy nehezemre esik a hazugság. Ahelyett, hogy egyenes feleletet adtam volna, kibúvó utakat kerestem.

— Szép kilátás? Gazdag az illető?

— Igenis, hogy gazdag! — válaszolt ő hevesen; roppantul gazdag a természetadta előnyök-

TÁRCZA.

A szerelem és az egészség.

— Louis Ulbach beszéle. —

— Dr. mit tart ön a szerelemtől?

— Azt hiszem, hogy ebben van az egészség.

Az orvos, ki ezt mondta, kitünő színben volt. Vajjon csakugyan a szerelemnek köszönhet-e a tökéletes egyensúlyt, mely fizikai és erkölcsi lények között fenállott, vagy pedig a vérmérséklet érdeme volt ez nála?

— És betegjei mit mondanak ehhez? kérdeztem.

— Azok? mondá a lehető legnagyobb megvetés bangján; — mindannyi hamisító ugy szívve, mint szellemére nézve. A szerelem egészsége az egészséges szerelemben fekszik. A törvényes szerelem az, mely egészséges szomjat kelt, anélkül hogy rut ittasságra esábitaná; jó étvágygyal költi el az edelt, anélkül, hogy a torkossági hajlamot növelné. Aki így szeret, sokáig él és nem szorul az én gyógykezelésemre.

— Ha jól értem dr., csak a házasságban lehető föl az igazi szerelem . . .

— Mondtam ilyesmit? Az ember ugy szeret és ott szeret, a hól a szerelemhez hozzájut. Az oltár még nem ad biztosítékot arra, hogy egészséges viszony jön létre a házasság felek közt. Az igazi szerelem még akkor is helyt fog állani, midőn a törvényes házasság a régiségek lomtárába kerül.

— Ön az igazi és szívből fakadó érzelemről beszél dr. De elégségesnek tartja-e azt, hogy valaki szeretni akar, arra, hogy már csakugyan szeressen és viszontszerellemre találjon?

— Azt tartom, hogy amit erősen és becsü-

letesen akarunk, mindig elérhető, ha csak nem kívánjuk a lehetetlent. De még abban az esetben is, ha az akarásnak ninesen egyéb eredménye mint az, hogy mi leszünk szerelmesekké, az is elég kívánatos eredmény. Mert az ilyen érzés fölkelti a jogos nagyravágyást, gyarapítja a szellemi erőt és leleményessé teszi az embert. Az az ember, ki egy teljesíthetlen bár, de fenkölt reménynek él, mindig fölér az olyannal, ki nem szakít magának annyi időt, hogy remélve szeressen és szeretve reméljen. Ismerék olyan hőseket, kik igen jól érzik magukat, midőn elég bátrak az önfeláldozásra.

— Önben egy költő veszett el, dr!

— Lehet! Ha ösztönből és születésünknél fogva nem leszünk azzá, a hosszú élet és tapasztalás megadja a költői érzést. A költészet az élet zamatjai; husz éves korunkban magunkba szívjuk, 50 éves korunkban keressük és megleljük a virágokban, melyeket fejlődni és kinyitni látnunk. Csak hogy a korombeli költők már lemondtak a versírásról s e szerint kevesebbet kockáztatnak.

— Térjünk vissza a szerelemhez.

— Szívesen s annál inkább, mivel egy történetkét akarok önnek elbeszélni, mely rendszerem mellett bizonyít.

Tudja-e, hogy a hivatásból, folyó titoktartás néha nagy sulyként nehezedik ránk? Nem szerettem ugyan azokat az embereket, kik a konyha titkait kifelecsik, mikor már félretették a szakácság jelvényét, a kötényt. De azért mégis gyakran szeretnék egyet mást elmondani abból, a mit tapasztaltunk, ha a gyári módon létrejövő divatos házasságokat látjuk. Egyszer életemben s sors kemény próbára tette hallgatási képességemet. Betegeim közt egy jó és szép ifju akadt, ki rettenetes betegságnak volt rabja. Idegrohamai voltak, melyben egy gonosz szellemtől megszállott lényhez hasonlított. Gazdag volt, a mellett szorgalmas, erényes és jó családból való. Nem tudhattam meg, örö-

után tárgyalatott a belügyminiszteriumnak a pócezdörök és trágyatartályok ügyében alkotott szabályrendeletre vonatkozó leirata. — A miniszterium által elrendelt módosításoknak szövegezésén felül kiemelés érdemel a közgyűlés azon határozata, melynél fogva a városi esatorna mentében lévő házak tulajdonosai kötelezettek, hogy pócezeit a esatornával zárt határidőn belül kössék össze. Ezen határozat a szabályrendeletbe külön szakasz gyanánt vétetett fel.

Egyik legfontosabb tárgya volt a közgyűlésnek a közlekedésügyi miniszteriumnak az Eperjes és Sebes közti ártéri szakaszon tervbe vett átépítés és hidépítés ügyében kibocsátott leirata. — A városi közönsége ez ügyben kimondotta, hogy határozottan ragaszkodik a törvényhatóságnak ezen tárgyra vonatkozó 1881. évi határozatához, mely szerint a hidátalakítási költségek fele részét a város, fele részét pedig a kincstár tartozik viselni; de kimondotta a közgyűlés azt is, hogy vámjogosultságáról a miniszteri leiratban jelzett feltétel alatt le nem mond, de sőt arról a város jövőjének kockázata nélkül le sem mondhat. Az erre vonatkozó kir. adománylevél oly jogot állapított meg, melyet törvényeink értelmében sem kétségbe vonni, sem pedig rendeletileg módosítani nem lehet s a város — igen helyesen — el van tőkével jogának a törvényes eszközökkel való megvédésére.

Tárgyalatott azután a városi alsó malomnak f. évi augusztus hó 1-től számítható 3 évre való bérbeadására vonatkozólag megtartott második árverésről szóló jegyzőkönyv, melynek tartalma szerint Golej és Chamilla társak voltak a legtöbbet ígérők. Árverés után Volosinovics János a malom eddigi bérlője pótajánlatot nyújtott be, melyben kijelenti, hogy kész a második árverésnél elért évi bérnél 44 forint magasabb évi bért fizetni, esetleg pedig egy harmadik árverés elrendelését kéri. A közgyűlés ezen utóajánlatot a városi árverések hitelének megóvása szempontjából, valamint tekintettel azon körülményre, hogy Golej és társa az eddig fizetett bérösszegeknél különben is kedvezőbb ajánlatot tettek, visszatartotta és a második árverés eredményét — elfogadta.

A vízvezeték és villamos világítás ügyében kiküldött választmány beérkezett az ezen kettős vállalat létesítésére vonatkozólag a városi főjegyző: Kiss Géza által nagy gondalattal kidolgozott emlékiratot az összes tervekkel és költségvetésekkel együtt, egyszerűsített indítványozta, hogy a közgyűlés — ezen városunk jövőjének alakulására kiszámíthatatlan nagy horderővel bíró kettős vállalat létesítését elvileg határozza el. Mindkét vállalat együttes keresztülvitele 160 ezer forintnyi költséget igényel. Ez oly összeg, mely a város anyagi körülményeivel szemben kétségtelenül igen jelentékeny. Minthogy itt azonban egy oly vállalatról van szó, mely nemcsak szükséges, de mondhatni csaknem elodázhatatlan; a város tartozik az ez irányban teendő áldozattal a jelennek, de még inkább jövőjének s minthogy az ügy az előkészítésnek oly stadiumában van, hogy az most már tisztán pénzkérdés, a jelentősbizottság oly javaslattal lép a közgyűlés elé, hogy a jelzett elvi elhatározás konzekvenciájában a költség-

fedezetre vonatkozó pénzügyi művelet teljes tervét készíttesse el. A közgyűlés mindket javaslatot egyhangulag elfogadta s a pénzügyi művelet előkészítésével az eljárati választmányt bízta meg. A közgyűlésnek ezen elhatározása oly momentuozus, a melyhez fogható városi közgyűlések természetben kevés jött létre. Hisszük és reméljük, hogy ezzel a nagyfonságú kérdés az aktualitás terére lépett.

Az emlékirat felolvasása idő rövidsége miatt ezúttal elmaradt, de Haitsch Lajos képviselő indítvány folytán elhatározatott, hogy ezen munkálattal saját útján sokszorosítva a városi képviselőknél kiosztassék, hogy ekként mindenkinek módjában álljon a kérdéssel behatóan megismerkedni, ugyanez Haitsch képviselő indítványára az albizottságnak ezen kimerítő s igen szépen kidolgozott munkálattal a közgyűlés egyhangulag jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki.

Elhatározatott a városi felső-malomnak rövidebb időre való bérbeadása s e tekintetben árverés megtartása rendeltetett el. A rövidebb időre való bérbeadás azért történt, mert a vízvezeték és világítás motoraiul köztudomás szerint ezen malomnak vízereje fog szolgálni.

Igen helyes határozat volt az is, melynél fogva az árok-utcai fősatorna még ez idén egész a Flórián-utcaig fog kiépített, az eddig már csaknem kiépített árok-utcai vonalrész 200 folyó métert tesz. Az onnan Flórián-utcaig még kiépítendő vonal hossza 167 folyó méter. Az építés fogamatosítása Wünsch Róbert budapesti ezimtechnikusra bízott, ki nagy szakavatottsággal és gyorsan felelt meg feladatának.

Jaskovics József felvetette a városi polgárok sorába s a legutolsó közgyűlésen felvett Schneider Gyula letette a polgári esküt.

Végül a Brunári-féle felső külvárosi telken átvonuló s a nevezett által jogtalanul bekerített gyalogtér megnyitása ügyében több közbirtokos által aláírt kérvény adatott be. A tanács ezen gyalogtérnek megnyitását elrendelte, minthogy azonban erre vonatkozó határozata jelenleg másodfokú elbírálat tárgyát képezi, az átjáró megnyitására vonatkozó határozat fogamatosítása egyelőre felfüggesztetett. Sok beszéd után a közgyűlés azt határozta — a minél egyebet határozni nem is lehetett — hogy bevárja az ügy másodfokú eldöntését s ettől teszi függővé további lépéseit. Ez helyes. Nem úgy nyilatkozhatunk azonban a tárgyalásnak azon módjára nézve, mely ezen alkalommal követett. Egy erkölcsi testületnek mindig a felett kell örkölnie, hogy tárgyalásai mindenkor oly színvonalon mozogjanak, melynek elhagyása a közgyűlés és hatóság tekintélyének bizonyára nem válnék előnyére.

Fővárosi levelek.

I.

A szép hölgyek városából a szép hölgyek metropolisába. Eperjesről Budapestre: nem kellemtelen kirándulás. Egyikhez az ujság varázsa, a másikhoz kedves emlékek kötnek. A véletlen kitűnő

ethnographusunkkal, Hermann Ottóval hozott a vonaton össze, ki épen Beregmegyéből tért vissza, hol a hazai halászatot tanulmányozta. Az öreg úr roppant közlékeny természetű s mivel mindenről elmésen tud beszélni, könnyű volt elviselni társaságában a hirhadt miskolci vonat unalmas baktatását. Meg kell adni, a nagy férfiú nem valami kedvező véleményt táplál rólunk fiatal tanárokról. A mint mondja, egyikünk se tud magyarul, írni, — az igaz, hogy ő tud — s mivel az egyetemen egyebet se csinálunk, mint száraz elméleteket magolunk, a gyakorlati tudásunk nem ér egy pipa dohányt. Jobban szeretünk öltözködni, mint dolgozni, protekció után járni, mint az elismerést kivívni.

Az országos kiállítás se tetszik neki. Port hincenek az emberek szemébe; a vidék száz esztendő mulva se lesz annyira, mint azt az átkos kormány el akarná a világgal hitetni. Aztán minden tüvel-hegygyel van benne összehányva. Tőle is kértek tanácsot, de azt mondta, hogy azért fizeti az állam azt a sok naplopó miniszteri tanácsot, hogy ne szoruljanak a szegény függetlenségi párti emberekre. Valóban, majdnem sikerült neki befeketíteni előttem az egész nagy nemzeti vállalatot. Szerencsémre, a kiállításra már nem jött el velem az érdemes tölts s így kénytelen voltam mindent a magam szemével megnézni. Az én két szemem pedig el volt ragadtatva a látottak felett. Igaz, a vidék vajmi gyéren van itt képviselve. Az államnak és a fővárosnak a kiállítása ez, de a főczél, mely az intézők előtt lebegett, meggyőződés szerint tökéletesen el van érve. Megmutatni a világnak, hogy a magyar nép fogékony a kultúra vívmányai iránt s képes is azt, magába olvasztva, meghonosítani; s a mi ennél is fontosabb, megtanítani rá a nemzetet, hogy a legfinomabb izlés is megtalálhatja már itthon, a mire szüksége van. Részletesen egy másik cikkben mondom el észrevételemet, a helyett most beszélek más valamiről.

Nappal a kiállítás, este a nemzeti dalesarnok: ez most a fővárosba rándulók programja. Nem lehet tagadni, életrevaló eszme volt ez Solymosítól. Jobban is ért hozzá, mint a philosophiához, melyből egy időben doctoratust akart tenni. Csak az a baj, hogy nagyon is nemzetközi jellege van s eredeti rendeltetését, a magyar „possék” megteremtését, egészen szem elől látszik téveszteni. Kissé nagyúri szabásúak találom. Páholtyok, drágán elkerített helyek vannak, míg a szegény ember 10 ölnyi távolból, isten szabad ege alatt, 50 krért alig lát és hall valamit az egészről. Ilyen vállalatnál meg lehet gazdagodni, de a fővárosi munkásokztályt meg nem magyarosítjuk, se a süngereiokat ki nem szorítjuk. Azonban nem lesz mindig kiállítás s idő jártával a viszonyok más irányba terelhetik a vállalatot. Ez idő szerint az Osrai-társaság parodistikus mutatványai képezik a sarnok fővonzóerejét. — Különb napról-napra több vidéki arczot lehet látni a fővárosban. A Svábhegyen, Zugligetben, Margitszigeten mindenütt találkozhatni velök. Nagy zajjal járnak s folyton attól tartanak, hogy mindenünnen elkésnek. Valóságos csodának tartják, ha a hajón vagy a lovonaton semmi szerencsétlenség nem esik velök. Kiszálláskor első dolguk megszámolni, hogy mindnyájan együtt vannak-e. Az is egyik ismertető jelök, hogy akárhová rándulnak, nem találunk külön szórakozást, mint beülni az

ben. És én szeretem. De azért mi sem lesz a házasságból, ha ön nem tanácsolja.

— Az ördögbe! Előbb a jövődöbelijét kellene ismernem.

— Elég, ha engem ismer. Feleljen egyenesen kérdésemre:

Kigyógyultam már bajomból? Bizonyos ön abban, hogy mint bolog férj, nem nyújtom nőmnek azt a rettenetes látványt, mely annyiszor elkeresítette apám életét? Gondolja meg jól! Ez annyi volna, mint kétségbeesíteni őt, ez az én halálom volna! Eddig jól őriztem titkomat; föl kell-e előtte tárni és eszerint lemondani a boldogságról? Vagy tovább is megőrzem, boldogságomat és becsületemet kockára téve?

Daczára annak, hogy a nyugalmat erőltette, jól láttam, hogy el van határozva magát megölni, ha a válasz nem kedvező. Soha sem éreztem ehez hasonló fájdalomt: ugy szerettem, mint a saját fiamat. Elhallgattam. De ő nem tágitott, hanem így szólt:

— Az igazat akarom hallani, dr.! Beesületes ember áll szemben a becsületére büszke férfiival. Ne gondoljon rám, csak ő reá.

— Ó reá? Előbb tudnom kellene . . .

Elpirult, aztán esillogó tekintettel mondta ki a leány nevét. Még csak ez hiányzott! A legjobb barátom leánya volt, egy szép, kedves és ártatlan teremtes. Kettős felelősség nehezült vállaimra. Hát ha a leány apja is eljön, hogy leendő veje egészségéről tudakozódjék.

Mit tegyek? Megöljem-e ezt a kedves ifjút, vagy megengedjem, hogy nászútjára vigye magával a halál esiráját? Szegény kicsike, mi lesz belőle ez idegrohamos férj társaságában? Nagyon bántott ez a gondolat.

— Hallgasson meg barátom. — szóltam végre. Megfelelhetnék azonnal kérdésére és fele-

tem biztató volna. De én komolyabb próbának akarom alávetni egészségi állapotát . . . Tán néhány nap mulva . . . Azt hiszem, hogy gyógyulása tökéletes, de nekem több kell a pusztá hitnél: én meggyőződést akarok, mely lehetővé teszi, hogy lakodalmán lelküismeretfurdalás nélkül becsipthetek. Mennyire vannak? Megkérte már Lucy kezét?

— Még nem.
De szerelmet már csak vallottak egymásnak?
— O, igen! — mondá átszellemült arccal.
— Van-e annyi türelme, hogy atyja ura közbenjárását egy héttel odább halassza?

— Lesz; de csak úgy, ha megfogadja, hogy e hét letelte után megmondja a teljes igazságot.

— Szavammal fogadom!
Elment és a legnagyobb zavarban hagyott magamra. Megfogadtam, hogy az igazat mondom, de elvégre is . . . az orvost nem kötelezi szava az ilyen esetben! Négy orvostól kértem tanácsot: mindegyik más feleletet adott.

Az első, kiben diplomata veszett el, azt tanácsolta:

— Ne mondjon semmit.

A másik ellenkező nézetben volt:

— Mondja ki nyíltan nézetét! Hisz naponta történik, hogy kimondjuk a betegre a halálos szentenciát.

A harmadik a gyóntató közbenjárását ajánlotta, ki az apának be fogja súgni a titkot. A negyedik pedig egészen közönyösen odavetette:

— Ne állja utjokat. Így legkisebb a veszély úgy reájuk, mint önmre nézve.

Ez a négy ellentmondó tanács még inkább zavarba ejtett. Szerencsére eszembe jutott, hogy a rá következő napon bál lesz a fiatal leány némenél és erre én is megvoltam hiva. Történjék hát, a minek történnie kell! Elmegyek majd, hogy lássák: fin előfordul ott olyan körülmény, mely helyes nyomra vezet.

Mire odaértem, a mulatság már javában folyt és én olyan helyet kerestem ki magamnak, melyről látatlanul mindenre ügyelhettem. Ah! barátom, mennyi ragyogó ifjuság és őszinte szerelem! Nem hagyta el egy percze sem, nem tágitott oldala mellől. Együtt táncoltak, együtt járták a keringőt. És milyen szépen illettek egymáshoz! Az ifju nem volt halvány, hanem szelíd rózsafényben uszott az arca. A körültek levők elnézéssel mosolyogtak és nem háborgatták őket. Az én betegem fáradhatlan volt, nem engedte, hogy reggeli három óra előtt távozzam. Ő rendezte a négyest és mindig csak Lucyvel járt, csókokkal halmozván el apró kacsoit.

E látványra eltűnt minden féltelmem és sutba dobtam a tudomány szülte minden aggodásomat. Hinni kezdtem a jövőben, a remény szívembe szállt és nem haboztam többé. Az ifju észrevevő rajta esüngő tekintetemet és hozzám jött. S én nem állhattam tovább, hanem csaknem parancsoló hangon sugtam fülebe:

— Kérje meg Lucy kezét! Még ma kérje meg.

*

— Nos dr., mi lett a betegéből? Meggyógyult-e?

— Hogy meggyógyult-e? Egyike a legszebb férfiának Párisban. Gyönyörű gyermekei vannak; a legidősebb leány nem sokára férjhez megy. Csak egy dolog bánt néha . . .

— És mi ez?

— Kövéredik; olyannyira kövéredik, hogy féltem a károsu természetét.

— És mit következtet ebből?

— Azt, amit már elmondtam: hogy az igazi szerelem adja az igazi egészséget. Az én hajdani betegem még most is ugy szereti nejt, mint a lakodalm napján.

első vendéglőbe s elkölteni egy szép summát, a nélkül, hogy valamit megnézték volna. Valóban, én nem kevésbé csodálkoztam, mikor Eperjesre kerülve, egyik ismerősöm jobban el tudta számolni, hogy hol lehet Budapesten jól étkezni, mint magam. Albert József.

Külfélék.

Kinevezések. A pénzügyminiszter, a földadó kataszter nyilvántartásáról szóló 1885. évi XXII. t. cikk alapján: I. oszt. pénzügytanácsossá és nyilvántartási felügyelővé kinevezte Piller Miklós kir. tanácsosi című felruházott kataszteri igazgatót; I. osztályú pénzügyi titkárrá és kataszteri helyszínelési felügyelővé: Duka Muzell királyi tanácsosi című felruházott kataszteri központi felügyelőt, és Amelin Viktor báró, kataszteri kerületi felügyelőt. A kataszteri helyszínelési felügyelőségekhez: I. oszt. pénzügyi fogalmazókká és becslobiztosokká Buttler Aladár gróf és Huszár Kálmán bárót. Strahe Antal a kassai dohánygyárhoz I. oszt. igazgatóvá, Rudolf József I. oszt. aligazgatóvá lett kinevezve.

Az eperjesi daltársulat kirándulása a nagy-borkuti forráshoz igen kedélyesen folyt le. A rendezőség nem is számított ily tömeges részvételre. Négy házánál többen jelentek meg s az ünnepély igazi józsu demokratikus jelleggel bírt. Reggeltől estig folyt a mulatság. Este a Szt.-László hegyen folyt a táncz, bor és a toaszt. Hogy a daltársulat dalaival is nagyban hozzájárult a mulatság sikeréhez, azt mondanunk sem kell.

Hangverseny Czémethén. A fűrdővendégek múlt vasárnap tánczozal, felolvasással és hangversennyel egybekötött kedélyes estét rendeztek a fűrdő nagy termében. A programot követelő volt. 1) Felolvasás szabadon választott tárgyról, tartotta Boeskor Oszkár úr. 2) Fesztzug Jensen-től, előadták zongorán négy kézre Spengler Anna úrhölgy és Kohout ezredkarmester úr. 3) Angolból ária, előadta fuvolán Fuhrmann úr, Kohout úr zongorakísérete mellett. 4) Wie leis die Linde rauschte, Lied v. Emerich és magyar dalok, énekelte Spengler Anna úrhölgy a közönségnek szűnni nem akaró tapsolása mellett. Ez alkalommal szép csokrot kapott, s azt valóban meg is érdemelte, mert idegen léte nagy szorgalommal tanulja nyelvünket s mivel népdalainkat. 5) Szeget szeggel. Petőfytől, szavalta Boeskor Aladár úr. 6) Magyar dalok, előadva nagy animóval Semsey Margit úrhölgy által. 7) Mein Lied. Gumbertől, remekül előadva kürtön Kohout úr által. 8) Semiramis nyitánya, előadták Laezkóviestestvérek. 9) Scene de Ballett, előadták Spengler Anna úrhölgy zongorán s Kohout úr hegedűn. A hangversenyt táncmulatság követte. A rendezés körül különösen nagy tevékenységet fejtett ki Kohout-Fuhrmann Gabriella ó nagysága.

Az eperjesi kisdiednevelő, egyesületi gyermekert f. é. 25. d. e. 9 órákor tartja ez évi zárvizsgáját, magyar utca épületben. Nem csak az érdekeltek szülők de minden ember és gyermekbarát mindenkor, de főleg ilyen alkalommal ott szívesen látott vendég.

Rendőri kimutatás. A városi kapitányság folyó évi január 1-től július 1-ig 230 egyént fogott el, kik közül 153 rendőrileg megbüntettetett, 12 a fenytő bíróságnak adatott át és 65 igazolás után mint ártatlan szabadon bocsátottak. Mindezeket kivül eltolonezoztatott a lefolyt félévben 46 esavargó.

Nyomoztatik. Herner József szegszárdi lakosnak és megyei káplárnak János nevű 11 éves fia f. évi pünkösd napján hazulról eltávozott s vissza nem tért. — Minthogy gyanu fogott fenn, hogy az eltűnt fiút Dimitrio Hadji lovarda tulajdonos tagjai magukkal vitték, esetleg hogy a kis fiú máshová eltávozott — hatóságilag köröztetik.

Mit nem okozhat egy eb? Néhány nap előtt Eperjesre bevetődött egy falusi eb s állítólag több ebet meg is mart. A kapitányság intézte egyrészt a lakosokat, hogy kísérik figyelemmel ebeiket, de egyuttal elrendelte, hogy a védjegynélküli ebeket a városi tisztás fogassa össze. — El is fogták — és pedig legtöbnyire felkúlvároson a cigány-utczában több ebet s a tulajdonosok bellettek jelentve, kik azután egyenkint — azért mert védjegyeket nem váltottak, 5 frt pénzbírságra elmarasztaltattak.

Meghaltak. Julius 1-től 13-ig összesen 18-an, azok közt 11 gyermek, egy 80 éves és egy 84 éves özvegy.

Katonák elszállásolása. Julius 18-ára körülbelül 300 tüzér tartalékos van behíva, kiket a kapitányságnak el kell szállásolnia, természetesen a polgároknál. Csak 1 napig lesznek elszállásolva, mert 19-én este Budapestre utaznak.

Megbirságotlalt korosmáros. A méntelep laktanya mellett korosmáros észrevette, hogy az állomásokról visszaérkezett ménes katonák sok pénzt hoztak haza. Ezt ki akarván zsákmányolni, több utcai leányt fogadott fel, kik a katonákat oda esábitották s velök egész éjjel dorbézoltak. A méntelep parancsnokság figyelmeztette a rendőrséget ezen korosmára s a kapitányság megejtett nyomozás után a korosmáros 20 frt pénzbírsággal marasztalta el.

Ló, kocsitól ellopva. Mint már mult számunkba jeleztük, Aboson Rosenberg Vilmosnak két

kanczaját s Lemesen ugyanazon éjjel egy könnyű kocsit loptak el, a tetteseket azonnal nyomozták és másnap már is sarkukban voltak Berettyó táján; de a esendőségnak ez egyszéri helytelen eljárása folytán a tettesek megmenekültek. A járőrök t. i. nem jártak el úgy mint azt a szabályzat ily esetben előírja, nem éltek ama jogokkal, mely megengedi, hogy az uton velök egy irányban haladó bármely lovaszekeret felfogadhatnak. A két kiküldött járőr gyalog folytató a nyomozást; természetes, hogy szekeret gyalogolva elérni lehetetlen.

Az ötödik korosztály. Imént a P. L. után közöltük, hogy a közös hadügyminiszter a véderő törvény oly módosítását tervezni, hogy az ötödik korosztály is behívható legyen a tényleges szolgálatra. Ugyancsak a P. L. most e hírt olyképen módosítja, hogy a közös hadügyminiszterterületbe, tekintettel a mult évi sorozás eredményére, megfontolás tárgyát képezte ugyan ezen terv, de miután a két honvédelmi miniszter azon legyőzhetetlen nehézségekre utalt, melyek e rendelkezés kivételének utjában állanak, elejtették. Minthogy azonban több sorozó kerületben az idén is nagyon kedvezőtlen volt az eredmény, a kormány a legközelebbi sorozásra a negyedik korosztályt is fel fogja hívni.

A tűzoltóság szervezése közigazgatási uton. Két magyar város, Merény és Nagy-Rőce küldték fel a belügyminiszterterületbe szabályrendeleteiket, melyben a kötelező tűzoltósági szolgálat behozatalát, illetve e szolgálatnak adó általi megváltását rendelik. E szabályrendeletek különös figyelmet érdemelnek, a menyiben a külföldön már évek óta érvényben van ez eljárás, míg nálunk ezek az első uttorok most, midőn a belügyminiszterterület is tűzoltói ügyosztály felállításán fáradozik. A nagy-rőcei szabályrendelet a következőleg hangzik: a) A városnak minden férfi lakója, 18-ik évtől 40-ik évig tűzoltó lenni tartozik. b) A kik a tűzoltóságba be nem lépnek, tűzoltói adót fizetnek, még pedig: napszámok 1 forintot, iparosok 2 frtot, mezőgazdasággal foglalkozók 3 frtot, tisztviselők, ügyvédek, orvosok 4 frtot c) 40 éven túli háztulajdonosok a fentebbi összegnek felét fizetik. d) Fölmentetnek ezen adó alól a tűzoltói szolgálatra testileg képtelenek, továbbá azok, a kik 10 évi tűzoltói szolgálatot kimutatni képesek és végre az állami hivatalnokok. e) Az adóbevétel, tűzoltói szerek és ruhák beszerzésére, javítására, a szegényebb tűzkárosultak segélyezésére fordítanak. A két szabályrendelet a belügyminiszterterületnél van és megerősítést várja. Ajánljuk tűzoltó-egyletünk figyelmébe!

Az Azienda. Egy budapesti napilap szemlét tart a hazai bankok és biztosító intézetekről és következőképe fejezi be tudósítását. Nem mulaszthatjuk el az alkalommal még az „Azienda” biztosító intézetet felemlíteni. Az „Azienda” ugyan nem kizárólagos magyar intézet, azonban helybeli expositurjai teljesen megszerezték maguknak a polgárijog Magyarországon. A helybeli igazgatóságok oly hazafias buzgósággal teljesítik hivatásukat, hogy ezen intézetet bátran sorolhatjuk a hazai intézetek közé. Fent expositurák és igazgatóságok említettünk és jogosan, mivel ezen intézet, melyről csak mint „Azienda” tétetik említés, — két testvér intézetet és pedig „Azienda” élet- és járadék biztosító és „Azienda” elemi- és baleset biztosító társulatot képez. Mindkét intézetnek külön kezelősége lévén, mindamellet testvérileg működnek közre. Nem tagadható, hogy az ily külön kezelőség költségek tekintetében a részvényeseknek nem igen kellemes, azonban a közönség ez által csak nyerhet: a kezelés könnyebben áttekinthető, — rendezetebb és biztosítások elintézése az egyes ágazatokban gyorsabb és pontosabb. A fölönny az ily elkülönítésnél a biztosító közönségre nézve abban rejlik, hogy az életbiztosításnál gyűjtött tartalékalap az üzletileg sokkal ingadozóbb elemibiztosítás veszteségei által nem rövidítetik. Ily elkülönítés minden intézetnél kívánatos volna. Nem mulaszthatjuk el megemlíteni, miszerint mindkét intézet egyesítve a triesti „Azienda Assicuratrice”-val bizonyos jogviszonyban áll. Ezen intézet ugyanis a teljes erejében levő anyaintézet, mely felnött gyermekeit önként, abdicatio által öhajítja elmozdítani. — Az Assicuratrice az Azienda alakulása előtt kötött szerződéseket esetről esetre legomolyítja, hogy ennek megtörtéte után gyermekeibe olvadjon, — miközben azonban hitelénél fogva nem szűnt meg régi felelősi önállóság működni. Egyelőre ezen intézetek között teljes közönség létezik, a menyiben egyik a másikért kezkesedik és egyik ügynöksége egyszersmind a másiké is. Röviden az Azienda nemcsak egy erőteljes önálló intézet, hanem örökös és jogutóda egy másik virágzó intézetnek, melynek nevét már ma viseli. Az Azienda által elért eredmény feltüntetésére elegendő néhány adat az 1884-iki évről. Az élet és járadék biztosítási osztályban, 1884-ben nem kevesebb mint 4711 szerződés kötött 5.117.397 frt biztosított összegben. Ezen közvetlen kötött szerződésekhez járult még egy „Patria” életbiztosító bankkal kötött viszontbiztosítási szerződés folytán 10.652 szerződés 6.728.199 frt biztosított összeggel, ugy hogy az 1884-ik év végével lezárt új üzletek összesen 15.363 szerződéssel 11.845.596 frtra rúgnak. Az üzlet összállomány a mult év december hó 31-én 48.784 szerződés 36.541.887 frt biztosított tőke volt. A tűzbiztosítási ágazatban 2.519.652 frt 09 kr. díj és 53.912 frt és 51 kr. illeték és bevétel volt. Károkért az óriási összeg 1.133.357 frt 99 krt fizetett ki.

A jégbiztosítás 375.749 frt 33 kr. kárfizetést igényelt. Végül legyen még a szállítmány biztosítás felemlítve, melynél viszontbiztosításra 118.839 frt 61 kr. és károkra 26.377 frt és 07 kr. fizetett ki. Már ezen rövid és futólagos kivonat is elegendő annak bizonyítására hogy itt első rangú intézettel állunk szemben, melynél a legnagyobb buzgóság párosulva a legnagyobb pontossággal a közönség javára működik. Az intézet eljárásának megismerésére elegendő ennek mérlegét, mely mindenkinek rendelkezésére áll, megtekinteni.

Ingyen életbiztosítás. Már volt alkalom megemlíteni, hogy több fővárosi tekintélyes kereskedő a „kiadásokat megtérítő társulat” létesítését kezdeményezte, az ez irányban megindult mozgalom azonban a beállott holt „idénnyel” ugy látszik megfeneklett. A „magyar francia biztosító társaság” nincs tekintettel a holt időnyre s a legéletrevalóbb gondolatot hozta be az életbiztosításba, azt t. i. hogy teljesen ingyen biztosítja az ember életét. Több kereskedő ezéggel ugyanis egyezsége lépett a társulattal, hogy azok mindazon vevőiknek, kik náluk készpénz fizetés mellett vásárolnak, egy szelvényt adnak, melyet a „Magyar-Francia biztosító társulat” a díjak 5%-ka erejéig vesz át és számol el. Vagyis ha valaki 30 éves s házfentartásához évenként különböző, de a kötelekbe tartozó üzletekben 500 frt értéket vásárol, a társulattól kétszáz forintot szőlő és bármikor bekövetkezhető halál esetén kifizetendő életbiztosítási kötvényt kap s e szerint családja, esetleg hozzátartozóiról gondoskodott a nélkül, hogy magára más fizetési kötelezettséget vagy terhet vállalt volna. Tehát látszat szerint a „Magyar-Francia” ingyen biztosít, de csakis látszat szerint, mert a díjakat, ha nem is közvetlenül a biztosítótól, hanem azon kereskedő, kinél bevásárlásait eszközölte, téríti meg. Az eljárás e szerint itt ugyanazon volna, melynek alapján Angliában és Németországban a „kiadásokat megtérítő társulatok” működnek, t. i. hogy a kereskedők, iparosok készpénzzel vételre kívánják szoktatni vevőiket s azért az árak értékéből bizonyos, (itt 5%) rabatot vagyis cassaccontót engednek, illetőleg ennek értékét a sok közül e módon értékesíthető szelvényekben adják ki. Egyszerű és életrevaló újítás, mely a közönségnek ingyen életbiztosítást, a kereskedőknek készpénzzel fizető vevőt, a biztosító intézetnek pedig új biztosítási anyagot teremt.

Huszonhárom milliós örökség. Ezelőtt 5—6 nappal a Petőfi-utcából egy Fuchs nevű boltot kiürítettek, s a cégtáblát levették. A Fuchs család két fiakkerre pakkolta magát, s eltávozott. Senki se tudta, hogy hova lettek? A szomszédok sokat foglalkozott a földhözragadt szegény családdal, s törte rajta a fejét, hogy mi érte őket? Ma megjött a magyarázat. A Fuchs-család másfél millió forintot örökölt egy amerikai nagybácsitól, s többet nemcsak nem árul, de tán nem is iszik pálinkát. A millió története a következő: Eperjesről ötven évvel ezelőtt egy Goldner Sámuel nevű fiatal ember vándorolt ki Amerikába. Ott több sikerült vállalatba fogott, többek között az angol kormányának huszonzerket szállított és egy nagy pert az angol kormány ellen meg is nyert, minek következtében a kormány 12 milliót volt kénytelen kifizetni Goldnernek. Nagy vagyona tett szert, ennek dacára nőtelen maradt és fukarkodott, ugy, hogy valóságos zsigori hírébe jött. Több évvel ezelőtt elhagyta Amerikát, Baden-Badenben nyaralót vásárolt és ott lakott egyedül öreg titkárával. Néhány hónappal ezelőtt meghalt 79 éves korában és vagyona, melyet 23 millióra becsülnék, Magyarországon lakó rokonaira száll. Goldnernek hat testvére volt és ezek utóai öröklők most a milliókat. Az örökösök közt van Fuchs pálinkamerő is, ki Baden-Badenbe utazott.

Egy esztendőre való ing. Egy londoni lap írja a következőket: Nagy felindulás és félelem uralkodik a mosonok közt. Edison oly ingeket talált fel, melyek ha divatba jönnek, egészen feleslegessé teszik őket, és nemsokára eljön az idő, hogy az utolsó mosonót, mint valami ritkaságot a British muzeumba fogják helyezni. Ez ingek a lenhez egészen hasonló anyagból vannak készítve. Minden ing 365 rétegből áll, tehát az év minden napjára egy jut. Szóko évre 366 rétegből álló speciális inget készítenek. Ez ingek fő előnye abban rejlik, hogy az, a ki reggel köszvényében dolgozik, estére ragyogó szépségű ingben jelenhet meg a bálban. Nem kell hozzá egyéb, csak leszakítani a felső réteget.

Nyilt-tér.

Köszönetkifejezés.

Mindazon általam felette nagyrabecsült hatóságoknak, közintézeteknek, testületeknek és magánosoknak, a kik felejtetheten, szeretett boldogult férjem: **néhai csetneki Jelenik-Almássy István** elhunyta alkalmából hozzám részvét-nyilatkozatot intézni s ezzel az engem ért pótolhatlan veszteség által okozott mély gyászomat enyhíteni szivesek voltak, bátorokdom szívem mélyéből fakadó köszönetemet nyilvánítani.

Eperjes, 1885. július hó 17-én.

Özv. **Jelenik-Almássy-Ebner Julia.**

Felölös szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadó tulajdonos: **Haitsch Lajos.**

HIVATALOS ROVAT.

4405. sz. Kt.

1093 1-1 3641 sz. 1885.

1091. sz. 1-1.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság Eperjesen 1885. évi június hó 25-én.

Hirdetmény.

Szb. kir. Eperjes város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi felső malom és fűrészgép rövidebb időre a városi számvevőségél megtekinthető feltételek mellett leendő bérbeadása ügyében **f. hó 23-án a városi tanácssteremben d. e. 10 órakor** nyilvános árverés fog megtartatni.

Erről a bérleti szándékozók azzal értesítettek, hogy a szóbeli árverés megkezdéséig az ajánlati összeg 10 százalékkal, mint bántépénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók.

Eperjesen, 1885. évi július hó 17-én.

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Medreczky Andras hagyatékára vonatkozó árverési ügyben:

1. Elárvereztetik Keczer-Pálvágás község 14 és 88 számú telekjegyzőkönyveiben ingatlanok.

2. Kikiáltási ár 630 frt 80 kr.

3. Az árverés a kebelbeli tkönyvi hivatalban **1885. évi július hó 31. napjának d. e. 10 órájkor** megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 68 frt 08 krt készpénzben vagy óvadékpapirokban bántépénzzel letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hó, a második két hónappal az árverés jóváhagyásától számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó mint betéti hivatalba lefizetendő, bántépénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulírott hatóságnál megtekinthetők.

Makoviczky,

kir. törv. jegyzőhelyettes.

Palugyai,

kir. törv. elnök.

265. sz. BV.

1092. 1-1.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miként az eperjesi kir. járásbírósnak 2011. végzése által Eperjes városa közönsége javára Teitelbaum Vilmos ellen 252 frt 87 kr. és jár. erejéig elrendelt végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 373 frtra becsült függő termés **f. évi július hó 23-án d. e. 10 órakor** a helyszínen, eperjesi határban nyilvános árverés útján becsáren alól is el fog adatni.

Eperjes, 1885. július hó 15.

Presesák József,

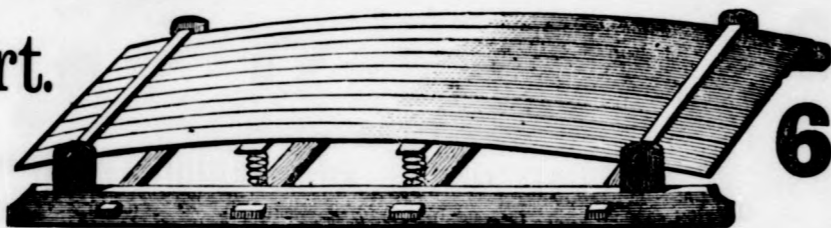
kir. végrehajtó.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt.

6 frt.

Pótlék szalmaszakok és sodronybetétek helyett

iszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intézetnek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedés. A megrendeléseknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: Bécs, I. Neuer Markt 7.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány.
Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.

A cigarettapapir csak akkor valódi, ha minden egyes lap **LE HOUBLON** bélyeggel és mindenik boríték az alant álló védjegyvel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

Regalien Verpachtung.

Am 28. Juli 10 Uhr Vormittags gelangen die gesammten zur Excellenz Stefan Graf Erdödy'schen Herrschaft Gáboltó gehörigen Wirtschaften und Mühlen der Gemeinden Gáboltó, Czigelka, Frieska, Kuró, Pitrova, Alsó-Tvarosca und Eelső-Tvarosca für die Jahre 1886. 1887. 1888. im Offert — und Licitationswege zur Verpachtung.

Nähere Auskunft bei der

Gutsverwaltung in Gáboltó.

1085. sz. 3-2

Alulírott részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint vagyonbukott

BAUM A.

esődtömögéhez tartozó posztó és gyapjú szövetek, tavaszi és nyári idényre való kelmék, ágy és asztalterítők, vásznak, matráciszövetek, paplanok és rövid árúkból álló cikkek nagy választékban, nevezett vagyonbukott bolti helyiségében. — Eperjes város főuteza 101. számú házban **f. évi július hó 20-án** és következő napjaiban fognak a legtöbbet ígérőnek árverés útján eladatni.

Maléter Árpád.

tömeggondnok.

Van szerencsém a nagyerdemű közönségnek a most általam beszerzett

Csillag Anna féle hajkenőcsöt,

nemkülönb a legfinomabb

„BRILLIANTINE” és „TISZA-UJLAKI”
bajuszpedrót

nagy választékban ajánlani.

Gabányi János,

fodrász

EPERJESEN.

1094. 1-1

Haszonbér.

(Gutspacht.)

A Kükemező helység határában fekvő és a **Bánó** család tulajdonához tartozó nemesi jószág jövő 1886. évi július hó 1-től kezdve haszonbérbe adatik. Közlebbi értesítést adnak: **Bánó György** földbirtokos **Zsálmányban** és **dr. Mosánszky Győző** ügyvéd **EPERJESEN.**

1090. 1-1

SZOLYVAI POLENAI OLENYAI

savanyúvizek, valamint

LUHI-ERZSÉBET

gyógyforrás vize, — mindannyian kitűnő üdítő italok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatásúak, — megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY

munkási uradalmi ásványvizek bérletjénél **Nyiregyháza**n, s kaphatók országszerte minden nevezetesebb gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Hirdetés.

Eperjesen a főutezán fekvő 257. számú lakóház és hozzá tartozó istálló, kocsiszin, szabad kézből

eladó.

Értekezhetni: **Dr. Propper Adolf** ügyvéd urnál.

1087 2-2